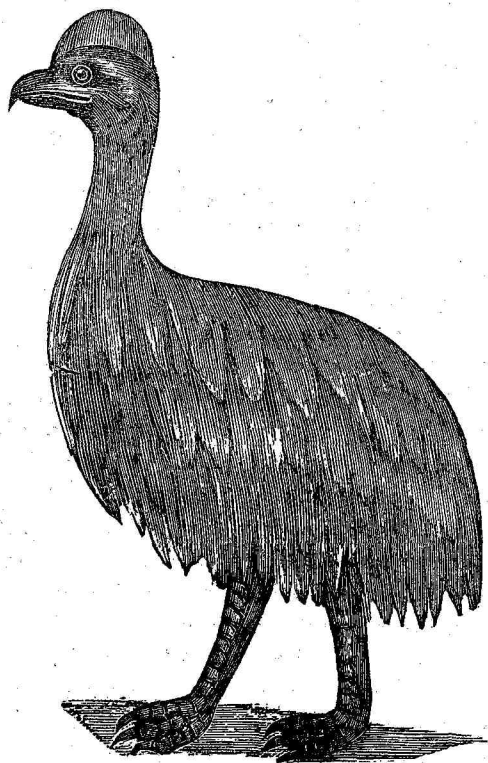

να ἢ εἰδωλά των οἱ Ἑθνικοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰν περιέπιπτον εἰς εἰδωλολατρείαν.

Τὸ Λιβάνιον ὄρος τὸ πάλαι ἤτο περίφημον καὶ διὰ τὰς κέδρους του—δάση μεγάλη τῶν δένδρων τούτων ἐκάλυπτον αὐτό. Ἦδη ὅμως μόνον 300 περίπου εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου, τινὰ τῶν ὁποίων ἔχουσι 40 ποδῶν περιφέρειαν.

Ἡ κέδρος ἀγαπᾷ τὸ ψῶχος, θθεν καὶ φύεται ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν τοῦ ὄρους μερῶν· εἶναι δ' ὥς ἡ κυπάρισσος ὀρθία, ἀλλ' οἱ κλάδοι της μακρύτεροι, ὥστε σχηματίζουν ὠραίαν καὶ μεγάλην σκιάν.

ΣΤΡΟΥΘΙΟΝ ΚΑΣΣΟΥΑΡΙΟΣ.

Τὸ ἐν τῇ προκειμένη εἰκονογραφίᾳ πτηνὸν εἶναι πολλὸ ὅμοιον μὲ τὴν στρουθοκάμηλον καὶ αὐτόχθον τῆς Ἰνδίας· καὶ ἐν γένει τῶν νοτιοανατολικῶν μερῶν τῆς Ἀσίας.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο δὲν φαίνεται, ὅτι εἶναι μεγάλης χρησιμότητος εἰς τὸν ἄνθρωπον· διότι καὶ σάρκα μέλαιναν καὶ σκληράν ἔχει καὶ φωνὴν δυσάρεστον καὶ τὰ ὠά του εἶναι ὀλίγα, καὶ δυσκόλως ἡμερώνεται. Ὅθεν συλλαμβάνεται καὶ φυλάττεται μόνον εἰς τοὺς ζωολογικοὺς κήπους.

Ἠλικιωθέν εἶναι πλέον τῶν δύο πηχῶν τὸ μῆκος ἀπὸ τοῦ ράμφους μέχρι τῆς οὐρᾶς.—Ἡ θήλεια γεννᾷ τρία ὠά, καὶ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει τὰ σκεπάζει μὲ ἄμ-

μον καὶ κάθηται ἐπ' αὐτῶν μόνον τὴν νύκτα, τὴν δὲ ἡμέραν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου ἀναπληροῦν τὴν θερμότητά της. Ἐξημερωθεῖσα ὅμως κάθηται ἐπ' αὐτῶν 28 ἡμέρας.—Τὸ πρῶτον πτηνὸν τοῦ εἴδους τούτου μετεφέρθη εἰς Εὐρώπην ὑπὸ τῶν Πορτογάλων τῷ 1597.—

ΖΗΝΩΝ Ο ΣΤΩΙΚΟΣ.

Ὁ Ζήνων ἐγεννήθη εἰς τὸ Κίτιον, πόλιν τῆς νήσου Κύπρου. Ἐρχόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας ἐναυάγησε πλησίον τοῦ Πειραιῶς καὶ χάσας ὄλην αὐτοῦ τὴν παριουσίαν ἀνέβη εἰς τὴν πόλιν, ὅπου προσεκολλήθη μαθητῆς εἰς τὸν Κυνικὸν φιλόσοφον Κράτητα.

Ἄλλ' ἀκολουθῶς ἀποσπαθείς ὁ σεμνὸς Ζήνων ἀπὸ τοῦ Κυνικοῦ φιλοσόφου ἀποκατέστη ἀρχηγὸς νέας φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἣτις ἐπωνομάσθη Στωικὴ ὡς ἐκ τῆς Ποικίλης Στοᾶς τῶν Ἀθηνῶν ὅπου συνήθως ἐδίδασκεν. Ἦτο δὲ ἡ Ποικίλη Στοὰ λαμπρότατον κτίριον κατεστολισμένον διὰ τῶν ὠραίων εἰκόνων τοῦ Πολυγνώτου καὶ ἄλλων ἐνδόξων ζωγράφων τῆς ἀρχαιότητος. Τὴν σήμερον δὲν σώζεται ἐν Ἀθήναις οὐδὲν ἔχγον τῆς ποικίλης στοᾶς, ἐκτὸς τῆς τοῦ Ἀδριανοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος.

Τόσον δὲ εὐφραίνεται ὁ Ζήνων ἀπὸ τὴν ἠθικὴν σπουδὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ὥστε πολλάκις εὐχαρίσται τοὺς ἀνέμους, οἵτινες διὰ τοῦ ναυαγίου τὸν κατέστησαν πτωχὸν καὶ οὕτως ἠνάγκασαν αὐτὸν ν' ἀφιερῶθῃ εἰς ἠθικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας.

Ὁ Ζήνων ἀπέφευγε τὴν πολυφαγίαν, τὰ συμπόσια, τὰς σωματικὰς ἡδονὰς καὶ ἀσωτείας, τὴν πολυλογίαν καὶ τὴν οἴησιν· ἐδίδασκε δὲ τὴν ἀρετὴν οὐχὶ μόνον διὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς του. Τόσον δ' ἐγκρατὴς καὶ σώφρων ἦτον ὥστε οἱ Ἀθηναῖοι ὁσάκις ἤθελον νὰ ὑπερπαινέσωσι τινα διὰ τὴν σωφροσύνην του παροιμιωδῶς ἔλεγον ὅτι εἶναι καὶ Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.

Εὐρεθείς ποτε εἰς γεῦμα, εἰς τὸ ὅποιον παρευρίσκοντο πρέσβεις τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, δὲν ὤμλησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρέσβεων τί νὰ εἴπωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα των; Ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ πᾶρχει ἐν Ἀθήναις καὶ ἄνθρωπος ἡξέουρων νὰ σιωπᾷ.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἂν καὶ μὴ Ἀθηναῖον, καὶ ζῶντα ἐσεβάσθησαν καὶ ἡγάπησαν τὸν Ζήνωνα καὶ μετὰ θάνατον τὸν ἐτίμησαν· διὰ τῶν διδασκαλιῶν του καὶ μάιστα διὰ τοῦ ἐναρέτου βίου του ὠφέλησεν οὐσιωδῶς τὴν νεολαίαν τῶν Ἀθηνῶν.